

Köszöntő beszéd¹

Traditio et renovatio – ahol az arcok megmaradnak

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Kollégák, Barátaink, Tisztelt Meghívott Vendégeink!

Mély tisztelettel és őszinte örömmel köszöntöm Önöket az Erdélyi Múzeum-Egyesület Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztályának XXXIV. Tudományos Ülésszakának ünnepélyes megnyitóján, itt, Marosvásárhelyen.

Bevallom, ez az örömöm nem pusztán protokolláris. Több mint tíz esztendeje van szerencsém rendszeresen részt venni ezen az ülészakon, és minden egyes alkalommal ugyanazzal az érzéssel érkezem: ismerős, kedves arcok fogadnak. Arcok, amelyek mögött tudás, elkötelezettség és évek közös munkája áll. Ez az a fajta folytonosság, amelyet nem lehet mesterségesen teremteni – ez csak ott születik meg, ahol valódi közösség van.

E város nem csupán helyszín – szellemi otthon, a hagyomány és a folytonosság tere. Falai között működik az a magyar nyelvű orvos- és gyógyszerészképzés, amely évtizedek alatt nemzedékek sorát indította el a gyógyítás és a tudomány útján. Az Erdélyi Múzeum-Egyesület Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztálya e városhoz kötődve, háttérintézményként járul hozzá ahhoz, hogy a magyar orvos- és gyógyszerésztudomány Erdélyben intézményes keretek között, folyamatosan és megújulva legyen jelen.

Tisztelt Kollégák!

Van valami egészen különleges abban, ahogyan ez a szakosztály a folytonosságot és a megújulást egyszerre tudja hordozni. Az elnökség időről időre megújul – friss szemlélet, új lendület –, mégis, ha belépek ebbe a terembe, mindig ott látom az előző elnökök arcát is. Nem a múlt árnyékaként, hanem élő jelenlétként: tanúkként és résztvevőkként egyszerre. Ott ül közöttünk Egyed Imre professzor úr, a neves patológus; Szabó Béla professzor úr, a nőgyógyászat kiváló képviselője; és Szilágyi Tibor professzor úr, akinek neve az orvostudomány oktatásában és művelésében egyaránt megkerülhetetlen. Az ő jelenlétük üzenet: a múlt nem távozik – csak helyet ad.

Ez az a közösségi kultúra, amelyre méltán lehet büszke az Erdélyi Múzeum-Egyesület.

¹ Elhangzott az EME Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztálya a 34. tudományos ülészak ünnepi megnyitóján, Marosvásárhelyen, 2026. április 16-án.

Köszöntöm meghívott vendégeinket, az együttműködő intézmények képviselőit, az Erdélyi Rezidens Orvosok Szövetségének jelenlévő tagjait, valamint a Studium–Prospero Alapítvány képviselőit. Jelenlétük azt jelzi, hogy ez a rendezvény nem csupán belső ügy – hanem szélesebb szakmai közösség ügye is.

Az idei ülészek iránt kiemelkedő az érdeklődés: több mint 350 résztvevő regisztrált, és 15 külföldi meghívott előadó is elfogadta a meghívást – Koppenhágától Németországon és Svédországon át Magyarorszáig. Ez nemcsak szakmai rangunkat jelzi, hanem azt is, hogy közösségünk ma is tevékeny részese a nemzetközi tudományos vérkeringésnek.

Az előttünk álló három nap programja rendkívüli tematikai gazdagságot kínál. A rendezvény már az előeste egy különleges eseménnyel indult: a pályakezdő orvosok és gyógyszerészek fóruma, amelyet az Erdélyi Rezidens Orvosok Szövetsége szervezett, egyszerre volt szakmai párbeszéd és generációs találkozás. Ez az előrendezvény maga is üzenet: van folytatás, van utánpótlás, van jövő.

A tudományos ülések párhuzamos szekciókban ölelik fel az orvos- és gyógyszerésztudomány szélességét: a fogorvostudománytól a kardiológián és szívelégtelenségen át az ideggyógyászatig, a kísérletes orvostudománytól a nőgyógyászaton és gyermekgyógyászaton keresztül az urológiáig és sebészetig, a gyógyszerésztudománytól a patológián és szemészeten át a közegészségtanig és az orvostörténetig. E sokszínűség nem csupán tematikai gazdagságot tükröz, hanem azt is, hogy az orvostudomány egyre inkább interdiszciplináris tudomány: a különböző szakterületek egymást értik és egymástól tanulnak.

Külön kiemelendők a plenáris előadások, amelyek a sclerosis multiplex személyre szabott terápiájától a betegközpontú innovatív gyógyszerformákon át az epilepszia modern megközelítéséig ívelnek – olyan témák, amelyek mindegyike ott áll a klinikai orvostudomány és az alap kutatás határmezsgyéjén.

Öröm számomra, hogy az ülészek keretében a Lencsés-díj is átadásra kerül, és hogy könyvbemutatóval is gazdagodik a rendezvény: Gaal György és Robert Offner közös munkája a kolozsvári főiskolai seborvosképzés első évszázadát dolgozza fel, amelyet dr. Bódizs György orvos, az EME alelnöke mutat be – emlékeztetve arra, hogy a jelenünk mindig a múltunk talaján áll.

Különös értéknek tartom, hogy ez az ülészek nemcsak tudományos találkozó, hanem képzési tér is: a kreditpontos továbbképzések révén orvosok, fogorvosok és gyógyszerészek egyaránt gazdagíthatják tudásukat – ez a szakmai megújulás egyik leghatékonyabb formája.

Megköszönöm Sipos Emese elnök asszonynak a megnyitó gondolatait, és szívből gratulálok az újonnan megválasztott elnökségnek. Egy új ciklus egyszerre jelent lehetőséget és felelősséget – az idei rendezvény gondos szervezettsége már most azt jelzi, hogy a szakosztály irányítása jó kezekben van. Elismerés illeti a szervezőcsapat minden tagját is, akiknek munkája sokszor láthatatlan marad, mégis nélkülözhetetlen.

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület számára az ilyen alkalmak mindig többet jelentenek egy konferenciánál. Ezek a találkozások közösségünk megerősödésének pillanatai – láthatóvá válik az a szellemi hálózat, amely összeköti az egyetemeket, kutatóhelyeket, kórházakat és mindenekelőtt az embereket.

Egyesületünk több mint másfél évszázados küldetése ma is változatlan: teret adni a tudománynak, összekapcsolni a kutatást és az oktatást, és szolgálni a közösséget. E munkában az orvos- és gyógyszerésztudomány különleges helyet foglal el – hiszen itt a tudás nem csupán érték, hanem felelősség is: az emberi élet és az egészség iránt viselt felelősség.

Kívánom, hogy az előttünk álló napok legyenek tartalmasak, szakmailag gazdagok és előremutatók. Adjanak alkalmat érdemi párbeszédre, termékeny találkozásokra és olyan együttműködésekre, amelyek messze túlmutatnak e néhány napon. Vigyük magunkkal nemcsak az új ismereteket, hanem a megerősítést is: közösségünk él, dolgozik és képes megújulni.

Ezzel a gondolattal kívánom a XXXIV. Tudományos Ülésszagnak eredményes munkát.

Isten óvja az orvostársadalmat!

Marosvásárhely, 2026. április 16.

Prof. dr. Bitay Enikő akadémikus, az EME elnöke